

NOVEMBER / 2019

MRAVENISKO

číslo 3 ▪ ročník 10.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbykalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

VYREZÁVANIE TEKVÍC

HALLOWEEN V ŠKOLE

NÁVŠTEVA GALÉRIE

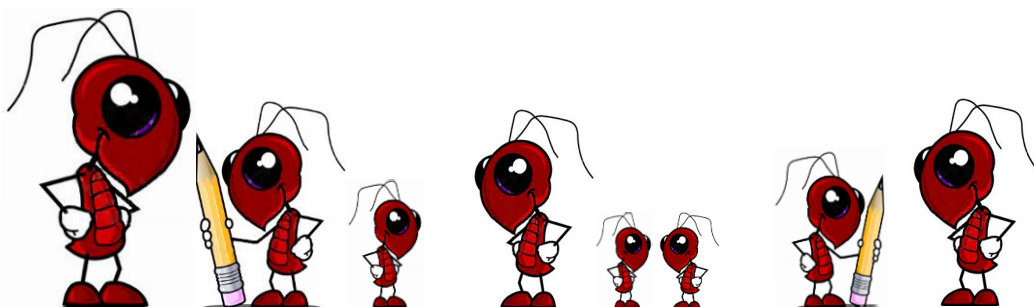
VYCHÁDZKA K DUNAJU

BESEDA S J. ULIČIANSKYM A V. KRÁĽOM

NÁSTENKA

ŠKD

FAUNA A FLÓRA

*Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka dobrovoľnej finančnej zbierke
rodičov detí 1. stupňa našej SZŠ.
ĎAKUJEME!*

SLOVO NA ÚVOD

Milí čitatelia,
mesiac november sa môže zdať chladný a nevlúdny. Keď sa podvečer vraciam domov, je tma. Keď ráno vstávam, je tma. Tma nepraje výletom po okolí, zato praje výletom za dobrodružstvami, ktoré sa odohrávajú na stránkach kníh. Ponuré novembrové večery mám preto veľmi rada. Je to najlepší čas zababušiť sa do deky, zasvietiť stolnú lampu, zobrať si dobrú knihu a ponoriť sa do jej príbehu. Najradšej mám knihy o sile kamarátstva. Kamarátstvo je podľa mňa jedna z naj, naj, najväznejších vecí, ktoré sa nám v živote môžu stať. Tiež sa vám zdá úžasné, že kamaráti sa vedia podporiť, vedia riskovať, obetovať svoje pohodlie jeden pre druhého? Je upokojujúce cítiť, že na svete sme spoločne a nie každý sám. Ako si vy vyberáte, s kým sa chcete kamarátiť a s kým nie? Určite ste nad tým už premýšľali. Ja napríklad rada trávim čas s ľuďmi, s ktorými sa vieme smiať na celkom obyčajných veciach, ktorí ma vypočujú a nebudú sa mi vysmievať ani keď im poviem o mojich najtrápnejších prešľapoch. Som si istá, že sa na môj účet nebudú zabávať s niekým iným za mojím chrbtom. Jednoducho, s kamarátmi si môžeme vzájomne dôverovať, rovnako ako hrdinovia v knihách úžasnej detskej spisovateľky Astrid Lindgrenovej. Knihu *Deti z Bullerbynu* môžem čítať spolu s malými čitateľmi znovu a znovu. Ak vám, starší čitatelia, neprekáža roniť krokodílie slzy a dojímať sa nad tým, čo kamaráti dokážu jeden pre druhého urobiť, pripravte si vreckovky, odporúčam vám prečítať si moju obľúbenú knihu *Bratia Levie srdce*. Želám vám pekné ponorenie sa do príbehov.

Kristína Kačaljaková

NOVEMBER

- 07. 11. – Bibliotéka, 3. W
- 07. 11. – SND, Rozprávka o šťastnom konci, 2. R
- 11. 11. – Návšteva knižnice, 4. T
- 20. 11.- 02. 12. – Vyrábanie na vianočné trhy, ŠKD

- 27. 11 – Beseda s režisérom TV Markíza, 2. R

Viac o novembrových akciách sa dozviete v decembrovom čísle.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Zuzana Šťastná, Liliana Matiašková,
Barbora Bieliková, Magdaléna Lederleitnerová

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

AKCIE MESIACA

HALLOWEEN – NOC V ŠKOLE

Halloween v škole bol super. Program nám urobili šiestaci. Rozdelili nás do skupín a až potom nám povedali, ako budeme súťažiť. Najprv sme tancovali na rôzne pesničky choreografiu, ktorú nám ukazovali. Potom sme hrali štafetové hry. Prvá bola ľahká, skákali sme na jednej nohe do cieľa a späť. Aj druhá bola ľahká, mali sme udržať plastové vajíčko na lyžičke. Najlepšie

bolo, keď sme hľadali poklad podľa zadaných úloh. Našli sme truhličku so zlatými plastovými mincami. Na konci programu sme si ešte zahráli stoličkový tanec. Na večeru nám Barborka a Lili objednali pizzu, mohli sme si vybrať, akú sme chceli. Keď sa zotmelo, išli sme von s baterkami. Po celom dvore boli porozhadzované cukríky, ktoré sme vyzbierali. Keď sme sa vrátili dnu, išli sme sa umyť a rozkladať karimatky. Pred spaním sme ešte pozerali rozprávky. Bol to skvelý zážitok.

Greta Weissová, Tomáš Laurinc, 2. R

VYREZÁVANIE TEKVÍC

V noci sme spali v škole. Keď sme sa zobudili, poupratovali sme si spacáky a karimatky. Išli sme sa poumývať ako doma a čakali nás raňajky. Mali sme z každého niečo. Na prvú hodinu prišli rodičia, doniesli tekvice a išli sme spoločne vyrezávať. Ja som s maminou vyrezala úsmev, trojuholníkové oči a navrch sme nalepili

plastové pavúky. Pozerali sme si aj ostatné tekvice. Veľmi pekné spolu vyzerali. Páčil sa mi tento program a chcela by som, aby sme ho mali aj na budúci rok.

Júlia Paľová, 2. R

VYREZÁVANIE TEKVÍC

Koncom októbra, pred sviatkami dušičiek, sme si v triede urobili triedny Halloween s vyrezávaním tekvic. Prvé dve hodiny nám prišli pomôcť naši rodičia. Mamičky nám napiekli výborné koláče, kúpili všelijaké dobroty, ovocie, cukríky a čipsy. Ďalšou výnimočnou vecou v tento deň bolo, že sme si so sebou priniesli aj kostýmy. Cez prestávku sme urobili malú prehliadku masiek v prváckej triede, ale snažili sme sa veľmi ich nenastrašiť. Cez obedovú prestávku sme si pozreli film

Rodina Addamsovcov. Niektorí sa tešili, že sme pozerali trochu strašidelný film, ale mňa to veľmi nebavilo. Navyše vonku svietilo slnko, preto som hlasoval, aby sme išli von. A aj sme nakoniec išli. © Veľmi sa mi tento deň páčil a dúfam, že na 2. stupni budeme mať tiež takýto Halloween.

Damián Kočan, 4. T

AKCIE MESIACA

NAŠI STARÍ RODIČIA V ŠKOLE

V októbri sme si mali do školy pozvať starých rodičov. Ja som si pozval svoju babku. Povedal som jej, aby prišla, lebo minulý rok to bolo super a určite to tak bude aj teraz. Babka sa veľmi potešila, zaujímalo ju, ako sa učíme pretože aj ona bola učiteľka. Prišla za nami až zo Zvolena. Rozprávala nám o tom, ako učila aj svoju mamu, o tom

ako väčšinou deti poslúchali. Keď prišla zo školy hovorila, že sa jej to veľmi páčilo a bolo to dobre vymyslené. Nečakala, že sa budeme toľko pýtať. Bola mi potešená, že sme pre nich mali nachystané aj darčeky.

Matúš Mravec, 2. R

NÁVŠTEVA GALÉRIE

9. októbra nás naše pani učiteľky zobrali na návštevu *Slovenskej národnej galérie*. Na prvý pohľad to možno neznie veľmi zaujímavé, ale nakoniec sme boli prekvapení, ako tam bolo super. Keď sme vošli dnu, hneď ma zaujala obrovská knižnica. V ďalšej miestnosti nás privítal profesor škrečok, ktorý nás previedol históriou umenia. Nebol naozajstný, ale premietaný cez dataprojektor. Najlepšie na tom bolo, že sme sa mohli zapojiť do jeho prednášky. Aby sme sa dozvedeli nové informácie, museli sme triafať penovými loptičkami do vyznačených miest, ktoré sa potom premenili na okienka s informáciami. S loptičkami sme si tiež vyskúšali lov mamutov a stavanie

pyramídy. Keď prednáška skončila, premiestnili sme sa k obrazom a sochám. Zistili sme, že jeden podstavec, na ktorom bola postavená socha, postavil otec môjho spolužiaka. Videli sme sochy malé, ale aj veľké, no pri niektorých sme mali problém uhádnuť, čo zobrazujú. Cestou naspäť sme so spolužiakmi debatovali, čo asi chceli autori jednotlivými umeleckými dielami vyjadriť. V galérii sme strávili pekný deň. A ak by som si mal vybrať jednu vec, ktorá sa mi najviac páčila, boli by to sochy.

David Štúň, 4. T

AKCIE MESIACA

BESEDA S J. ULIČIANSKYM A V. KRÁĽOM

Rodičia nám každému kúpili knihu Líza, mačka z Trojice. Knihu napísal Ján Uličiansky a ilustroval ju Vladimír Král. Pozvali sme ich na besedu do triedy. Jána Uličianskeho poznáme už od prvého ročníka, keď sme s ním mali prvú besedu. Vlada pozvala Vierka nielen preto, že ilustroval knihu, ale aj preto, že je to jej bývalý žiak. Ján Uličiansky je vtipný a dá sa s ním dobre rozprávať, Vlado je vážnejší. Vierka upiekla bábovku a Magdalénka zohnala malé pohostenie. Beseda sa začala tak, že nám porozprávali niečo o knihe, ako vznikala táto kniha, ako spolupracovali a veľa zaujímavých vecí. Dozvedeli sme sa, že skoro celý príbeh bol pravdivý a aj čo si musí spisovateľ trochu vymyslieť, aby čítanie bolo zaujímavé. Porozprávali nám aj príbeh dvoch opustených mačiatok. Potom sme im dávali otázky. Na samom konci bola autogramiáda. My sme obom venovali obrázky, ktoré sme nakreslili. Bol to skvelý zážitok a tešili sme sa, že máme v knihe dva podpisy.

Adela Urbanová, Ema Mináriková, 3. W

pred Euroveou. Tu nás Vierka rozdelila do skupín, dostali sme plániky centra mesta Bratislavy, s ktorými pracujeme aj na vyučovaní. Mali sme nájsť kde sa nachádzame a hľadali sme určené objekty. Potom sme vyšli na Starý most, kde je pekná vyhladka, nadesiatovali sme sa, zase sme si niečo povedali a pohli sme sa ďalej po našej trase. Ďalšia zastávka a výklad boli pri moste SNP. Ďalej sme išli smerom k River Parku. Vierka nám hovorila o lužných

lesoch, ukázala nám hranicu s Rakúskom, povedala nám, čo symbolizuje rakúska zástava. No a potom sme sa museli vrátiť, lebo v škole nás čakal obed. Chceli by sme vychádzku ešte raz zažiť, lebo to bol super výlet a a veľmi sa nám páčil.

Matúš Čierny, Matej Medved', 3. W

NA VYUČOVANÍ

Počas týždňa sme rozvíjali medzipredmetové vzťahy hravým spôsobom. Zamerali sme sa na genetiku. Teória sa nám zatiaľ ťažko premietala do reálnych predstáv, a preto nás čakal zaujímavý víkend, vďaka domácej úlohe, ktorú sme dostali. Mali sme s rodičmi pohľadať fotky, keď boli v našom veku a hľadať podobnosť. Tu sú výsledky nášho skúmania.

Rays

NA VYUČOVANÍ

TVORÍME VETY NA VYBRANÉ SLOVÁ

Učíme sa ďalšie vybrané slová. Pokračujeme vo vysvetľovaní slov a tvorení viet. Trikrát vám prinesieme, čo život v súvislosti s tým prináša. Bola by to škoda neuverejniť, hovorí Vierka. No potom spokojne dodá, že veď kým *doklepeme* prvý stupeň, uloží sa nám to. Vznikajú aj prvé pokusy o napísanie príbehov. Niektoré sa celkom vydaria.

Words

Pýcha je zlá vedomosť. Vyt nie je zvykom výra.
Vykanie sa používa na pozdravovanie cudzích ľudí.
Ty výsosť, pod sem! Naša výsosť včera zomrela.
V Dubaji je priemysel na najvyššej veži sveta. Pomýje je jedlo pre ježa.
Omylom som zabil Damiána pištoľou. (Alex) Tabil som ťa pištoľou, Alex! (Damián)
Pijavica sa zahryzla do Alexa. Pykám v base za krádež.
Vyšehrad je oblasť v Ružinove. Tatino hovorí, že mi dá po pysku.
Kopytové druhy zvierat sú hlasné. Páči sa m i slovo žmýkať.
Na hranici je mýto. Ešte nikdy som nevidela pravý Vyšehrad.
Borisovi sa hmýria chybi v diktáte. Vo vyhni stavajú nový park.
V továrni je priemysel kried. Jazvečík je poľovníkova vyžla.
Hmýz sa hmýri ako Lorin diktát. Moja mamina máva pýchu.
Platili mýto, aj keď bola zima. Nemám rada, keď sa niekto veľmi pýcha.
Rodičia sú mi sympatickí. Mój otec zastrelil sysla.
Pytliak zabíja živé osoby. I lietadla som žmykol mys.
Mamime je sympatický ocino. Vitrína je latrina.
Pytliak zabíja živé osoby. Som pýchou našej domácnosti.
Mojej sestry peniaze majú veľký úbytok.

Vyšehrad sa nachádza v Čechách, býva tam kráľ. Hovorí mu výsosť. Na hrade nemajú výťah, ale schody. Pod hradom tečie rieka, v ktorej žijú vydry. Ale vyzry tu nežijú. Kráľ má taký zvyk, že si prezerá svoj hrad. Pri hrade je vyhňa. V nej sú zvyšky jedla, čo jedol kováč. Kráľ meria vyše dvoch metrov, čiže je vysoký. Jeho sluha mu vyká. Keď chodí na polovačku, berie so sebou svojho psa vyžlu. Vyžla niekedy na polovačke vyje. Keď kráľ uloví zver, od radosti výska. Keď uvidí výra, nikdy nestriela.

Boris Jakuboviš, 3. W

ROZHOVOR

Nájdete ju vždy usmiatu, s dobrou náladou a plnú energie. Rada si pospevuje, tancuje a to nielen na hodinách hudobnej výchovy. Je členkou folklórneho súboru, kde sa učí slovenské ľudové tance, piesne, poznávať tradície. Aj vďaka takýmto mladým umelcom, ako je Hanka, zostáva naše kultúrne dedičstvo stále živé. Zaujímavosti z folklórneho prostredia vám priblíži žiačka z triedy Team – Hana Peschlová.

Ako dlho sa venuješ ľudovému tancu? Účinkuješ aj v nejakom súbore?

Ľudovému tancu sa venujem päť rokov a veľmi ma to baví. Pôsobím v *Detskom folklórnom súbore Prvosienka*. Chodíme vystupovať na rôzne festivaly, a to ma baví ešte viac.

Z čoho pozostáva tvoj tréning?

Tréningy mávame dvakrát do týždňa jeden a pol hodiny. V stredu máme dievčenský tréning a vo štvrtok aj s chalanmi. Okrem toho máme jednu hodinu spevu a pred veľkým vianočným vystúpením budeme mať sústredenie. Každý tréning začína rozcvičkou, potom si zopakujeme to, čo sme sa z tance naučili a nakoniec sa učíme nové kroky. A keď tréner povie: *ahojte*, vyčerpaní odchádzame domov.

Je potrebné, aby vedel každý tanečník aj spievať?

V našom súbore spievajú hlavne dievčatá. Chlapci hrajú na píšťalky alebo na gajdy. Ak je potrebné, aby chlapec spieval, tak si ho zavolajú na tréningy a naučia ho danú pesničku. Napríklad môj brat Jakub (Owls) takto spieval už viaceré sóla.

Ľudové tance delíme na tri základné druhy: mužské, ženské a párové. Prezrad', máš aj ty svojho tanečného partnera?

Tanečného partnera mám, ale nie jedného a nie toho istého. Tí sa menia podľa tance, ktorý tancujeme. Jediný s kým nechcem tancovať, je môj brat. Na tom som sa už s trénermi dopredu dohodla.

Typickým oblečením pre ľudové tance sú kroje. Čím sa od seba odlišujú a čo je pre ne typické?

V rôznych regiónoch sa používajú rôzne kroje. Všetko závisí od vývoja danej oblasti. Napríklad *myjavský kraj* je veľmi jednoduchý. Je modro-biely, má málo výšiviek a zdobia ho biele

čipky. *Zemplínsky kraj* je pestrý, lebo bol ovplyvnený odchodom ľudí do Ameriky, ktorí potom späť prinášali nové vzory, materiály a farby. *Tekovský kraj* je farebný, ligotavý a prezdobený. *Detvienský kraj* je veľmi špeciálny, určite všetci poznajú kroje, v ktorých chlapi majú holé pupky, široké opasky a na nohách krpce. ☺

V akom kroji – z akého regiónu vystupuješ a čo je preň príznačné?

Každý tanec tancujeme v inom kroji, podľa toho, z akého regiónu tanec pochádza. Ženský kraj tvorí *cudnica, spodnica, sukňa, zástera, prípadne aj lajblík* (zdobená vestička). Obuté máme *babky, krpce* alebo *čížmy*.

Kde všade si už vystupovala? Podarilo sa ti získať aj nejaké ocenenie?

Vystupovala som už na mnohých miestach v Bratislave a okolí. Ale napríklad počas tohto leta sme boli na festivale v Hrušove, kde sa na nás prišlo pozrieť vyše 5000 divákov. Pred mesiacov sme vystupovali na majstrovstvách Európy v spoločenských tancoch. Ja sama som ešte ocenenie nezískala, ale náš súbor ich má viacero.

Kde by sme ťa mohli vidieť najbližšie vystupovať?

7. decembra budem mať veľké vianočné vystúpenie v Zrkadlovom háji a na Mikuláša budeme vystupovať na výchovnom koncerte pre školy. Pani učiteľka ešte nevie, že sa kvôli tomu ulejem zo školy. ☺

**Ďakujeme za rozhovor.
Rozhovor pripravili Team.**

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

Predstav si, že máš čarovnú moc a môžeš zmeniť jednu vec na tomto svete. Čo by to bolo?

Kristián Z.: Kebyže môžem, zastavil by som globálne otepľovanie. Urobil by som to preto, lebo nemám rád teplo.

Hana Č.: Keby som mala čarovnú moc, chcela by som, aby bol všade mier.

Veronika M.: Ja by som zariadila to, aby ľudia neznečisťovali Zem a aby nezabíjali zvieratá.

Šimon S.: Keby som mal tú moc, urobil by som to, aby môj ocino ešte žil.

Veronika P.: Ak by som mala moc zmeniť jednu vec, chcela by som každý mesiac dostávať 100 000€.

Mia M.: Ja by som vysadila veľa, veľa poľí a lesov a tiež by som odstránila zlých ľudí.

Alica V.: Keby som mala možnosť, prikázala by som ľudstvu viac chrániť prírodu.

Hana P.: Ja by som zmenila to, že by sme nechodili do školy, ale boli by sme múdri od narodenia.

Barbora K.: Keby som mala čarovnú moc, zmenila by som ľudí. Nepáči sa mi, že stále pozerajú do telefónov.

Marína G.: Zmenila by som to, aby ľudia chránili prírodu.

Oliver H.: Kebyže môžem, zariadil by som, aby neexistovali plasty.

David Š.: Ja by som zmenil to, aby sa v škole lepšie varilo. Napríklad by sme mali lepšie halušky.

Matej B.: Keby som mal tú moc, prese viem, čo by som urobil. Udelil by som si viac prázdnin.

Jakub Š.: Veľmi by som chcel, aby ľudia neznečisťovali prírodu a aby sa nezabíjali.

Ondrej M.: Kebyže môžem, vypol by som gravitáciu. Vždy som sníval o tom, aké by to bolo, keby som mohol lietať.

Richard Z.: Ja by som zastavil globálne otepľovanie, aby bola tento rok zima taká, aká bola pred desiatimi rokmi.

Viktor L.: Pozatváral by som ľudí, ktorí si to zaslúžia a dal prácu tým, ktorí ju nemajú. Obmedzil by som ťažbu a zakázal rúbať stromy a hubiť zver a rastliny.

Lukáš P.: Keby som mohol hocičo zmeniť, tak by som si vyčaroval neobmedzený počet peňazí.

Isabella V.: Keby som mala čarovnú moc, chcela by som, aby ľudia neškodili prírode.

Simon F.: Keby som mal možnosť urobiť jednu vec, tak by som zmenil, aby sa odpadky v prírode hneď rozložili.

Damián K.: Ja by som zmenil politiku tak, aby nám vládli spravodliví ľudia.

Alan K.: Keby mám tú moc, postaral by som sa o obnovenie amazonského pralesa.

Christián P.: Ja by som sa chcel stať plničom snov, aby som každému splnil jeho želanie.

Andrej D.: Keby som mohol zmeniť jednu vec, vybral by som si to, že Zem by vedela zlepšovať niektoré veci. Napríklad to, že keby je na planéte veľa smetí, oxidu uhličitého a pod., samo by to zmizlo.

Patrik R.: Ja by som na tomto svete nemenil nič. Páči sa mi taký, aký je. ☺

FAUNA A FLÓRA OKOLO NÁS

Tento školský rok sa venujeme projektu o Dunaji. Robili sme už niekoľko aktivít. Okrem toho sme pozerali dokumentárny film Braňa Molnára Žijem Dunajom. Film je krásny a veľmi poučný. Veľa sa o Dunaji dozviete. Toto sú naše zážitky z filmu.

Gregor Volný, 3. R

ZÁĽUBY

HIP – HOP

Moja záľuba je tanec hip-hop. Najprv som chodila na balet, no ten bol pre mňa pomalý a keď som sa bola pozrieť na hip-hop, začalo ma to baviť. Teraz mi to ide dobre a baví ma to! Chodím na tanečnú v pondelok a v stredu. Zatiaľ sa pripravujeme na prvú súťaž. Sme rozdelení na skupinu A a skupinu B. S trénerkami vždy tancujeme a vymýšľame hry, pri ktorých tancujeme. Vždy tancujeme vo dvojiciach alebo sami. Najradšej mám *freestyle*, že si môžeme tancovať ako chceme. Niekedy tancujeme aj *battle*, že dvaja netancujú spolu, ale proti sebe.

Ema Horváthová, 3. W

HÁDZANÁ

Mám rád hádzanú. Keď som bol v predchádzajúcej škole, hrával som ju každú stredu. Začal som hrať len tak, že som chcel vyskúšať tento šport. Bavil ma, tak som zostal. Bol som aj na dvoch turnajoch. Jedenkrát som bol na štvrtom mieste a keby som bol na treťom mieste, náš tím by dostal pohár! Pri jednom turnaji som mal zranenie. Niekoľko mi hodil veľmi tvrdú loptu do tváre. Mal som celú tvár ako od kečupu, tiekla mi z nosa krv! Každý hovoril, že mám talent na tento šport, preto som bol kapitán družstva! Nemohol som kvôli tomu hrať jeden zápas. V družstve boli Martin, Kubo, Kubo, Matúš a ja. Naše družstvo pozostávalo z tých najlepších hráčov v našej škole. Dúfal som, že niečo vyhráme a vyhrál som medailu.

Damián Vavrák, 3. W

MÔJ PES PORTOS

O psovi som snívala celý život. Na psa rodičov nalákal film Psia duša. Najskôr rodičia chceli fenku, ale Porto si nás vybral. Zaspal pri mne a keď som hladkala jeho súrodencov, začal ma ťahať za vrkoč. Už je náš. S Portom hodíme na rôzne výstavy (psie súťaže). Portó vyhral rôzne súťaže, je šampión nielen na Slovensku, ale aj v Maďarsku. Portova psia babka je už síce veteránka, ale je tiež šampiónka. Asi zdedil po nej eleganciu. V Komárne vyhral druhú najlepšiu cenu. Máme už doma pár víťazných pohárov. Ale mať doma psa, nie je jednoduché. Môj pes je alergik, musíme mu variť špeciálne jedlá. Nie je ani jednoduché s ním cestovať. Ale stojí to za to. Portó je úžasný.

Dorota Miklášová, 3. W

DŽUDO

Na džudo chodím už tri roky. Podľa mňa je džudo super. Tréningy mám v pondelok a v stredu a najradšej mám hry, ktoré hráme na konci. Mám dobrých trénerov, ktorí ma veľa naučia. Chodím na džudo preto, lebo chodí naň aj môj tatino. Dokonca aj brat, ale mamina chýba, takže nie sme džudo rodina. Keď začnete chodiť na džudo, dostanete najprv biely opasok a potom bielo-žltý opasok a tak ďalej. Chodím na súťaže a vyhrávam prvé aj ostatné miesta. Väčšinou súťažím proti chlapcom. Minulý zápas som vyhrala druhé miesto. Vždy, keď sa umiestnim na nejakom lepšom mieste, tak niečo pekné dostanem. Získala som krásne medaily.

Sára Hargašová, 3. W

NÁSTENKA

Adela Urbanová, 3. R

Zora Vršanská, 3. R